

vanskeligheder, en sådan paragraf medfører, idet bestemmelsen skal beskrive dilemmaet mellem at beskytte de grundlæggende frihedsrettigheder i et demokratisk og åbent samfund samtidig med, at bestemmelsen ikke må kunne misbruges til at underminere selv samme rettigheder og samfundsform. Et dilemma, som FN's Verdenserklæring om menneskerettigheder fra 1948 ligeledes indeholder i erklæringens sidste artikel (artikel 30): »Intet i denne erklæring må fortolkes som givende nogen stat, gruppe eller enkeltperson hjemmel til at indlade sig på nogen virksomhed eller foretage nogen handling, der tilsigter at nedbryde nogen af de heri opregnede rettigheder og friheder.«

S, V, KF, SF, RV og EL ønsker at fremhæve, at begrebet terrorisme er defineret i forhold til den legitime stat, der bygger på de universelle værdier: menneskets værdighed, frihed, lighed og solidaritet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Den legitime stat bygger på princippet om demokrati og retsstatsprincippet. Terrorismen udgør en trussel for demokratiet, den frie udøvelse af menneskerettighederne og den økonomiske og sociale udvikling.

S, V, KF, SF, RV og EL lægger vægt på, at den foreslåede bestemmelse i § 114 skal fortolkes i lyset af den erklæring, som EU-landene nåede til politisk enighed om samtidig med EU-rammeafgåelsen om bekæmpelse af terrorisme. Efter denne erklæring omfatter rammeafgåelsen »handling, som alle Den Europæiske Unions medlemsstater anser for alvorlige overtrædelser af deres straffelove, begået af personer, hvis mål er en trussel mod deres demokratiske samfund, der respekterer retsstatsprincippet, og mod den civilisation, disse samfund bygger på. Rammeafgåelsen skal forstås på denne måde og kan ikke bruges som et argument for nu at betragte adfærd, som blev udført af mennesker, der handlede for at bevare eller genskabe disse demokratiske værdier, hvilket navnlig var tilfældet i visse medlemsstater under Anden Verdenskrig, som »terroristhandling«. Den kan heller ikke bruges til at anklage personer, der udøver deres legitime ret til at udtrykke deres meninger, for terrorisme, selv om de under udøvelsen af en sådan ret begår lovovertrædelser.«

S, V, KF, SF, RV og EL ønsker ligeledes at fremhæve den begrænsning i anvendelsesområ-

det for § 114, som kommer til udtryk i præamblen til EU-rammeafgåelsen. Af præambelen fremgår det bl.a., at »denne rammeafgåelse respekterer grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten. Den Europæiske Union overholder de principper, der anerkendes i artikel 6, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgåelse kan fortolkes på en måde, som indskrænker eller er til hinder for de grundlæggende frihedsrettigheder som f.eks. strejkeret, forsamlings-, forenings- eller ytringsfrihed, herunder retten til sammen med andre at oprette fagforeninger og til at blive medlem af fagforeninger for at forsvare sine interesser og den hertil knyttede ret til at demonstrere.«

Der henvises til præambelen til rammeafgåelsen, der er optrykt som bilag 3 til betænkningen.

S, V, KF, SF, RV og EL ønsker på den baggrund at understrege, at bestemmelsen i § 114 skal læses med de begrænsninger, der følger heraf. Når det konkret skal vurderes, om en begået handling er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 114, må der derfor foretages en samlet vurdering af alle sagens elementer. I lyset af den nævnte rådserklæring og præambelen til rammeafgåelsen skal et element i denne samlede vurdering være, om en handling er rettet mod besættelsesmagter m.v. Det kan i den forbindelse indgå, hvorledes det internationale samfund stiller sig i forhold til det pågældende land, f.eks. via FN-resolutioner.

Der henvises til svarene på spørgsmål nr. 99, 101 og 150, der er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

S, V, KF, SF, RV og EL ønsker endvidere at fremhæve justitsministerens tilkendegivelse om, at eventuelle lovovertrædelser, der måtte blive begået som led i en faglig konflikt her i landet eller i forbindelse med lovlige demonstrationer vanskeligt vil falde ind under den foreslåede bestemmelse i § 114. Det er dog samtidig klart, at handlinger, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 114, ikke bliver straffrie, alene